Trójcy Przenajświętszej (C)

Tekst Ewangelii (*J* 16,12-15): Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz [jeszcze] znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi.

«Gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do ca?ej prawdy»

Kardynał Jorge MEJÍA Archiwariuszem i Bibliotekarzem Świętego Kościoła Rzymskiego
(Città del Vaticano, Watykan)

Dzisiaj rozważamy wielkość tajemnicy, jaka znajduje się w centrum naszej wiary, od której wszystko się zaczyna i do której wszystko powraca. Jest to tajemnica jedności Boga, który składa się z Trzech Osób jednakowych i różnych. Ojciec, Syn i Duch Święty: jedność w komunii i komunia w jedności. Wypadałoby, abyśmy my chrześciajnie w tym wielkim dniu zdali sobie sprawę z cudu, który jest obecny w naszym życiu: od Chrztu Świętego, który otrzymujemy w imię Przenajświętszej Trójcy do naszego udziału w Eucharystii, która jest chwałą Ojca przez Syna Jezusa Chrystusa dzięki Duchowi Świętemu. Dzięki temu znakowi my chrześcijanie rozpoznajemy się. Jest to znak Krzyża w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego.

Misja Jezusa Chrystusa Syna polega na objawieniu Ojca i jest to objawienie doskonałe, w którym dar Ducha także objawia się w Synu. Dzisiejsze czytanie Ewangelii pokazuje, że Syn otrzymał wszystko od Ojca dzięki doskonałemu zjednoczeniu: «Wszystko, co ma Ojciec, jest moje», Duch otrzymuje wszystko od Niego, od Ojca i od Syna. Jezus mówi: «Dlatego powiedziałem: ‘Z mojego weźmie i wam objawi’» (J 16,15). A także w innej perykopie tego samego dyskursu (15,26): «Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie».

Nauczmy się z tych słów wielkiej pocieszające prawdy: Przenajświętsza Trójca, daleka od zdystansowania się, od bycia odległą i niedoścignioną, przybywa do nas, mieszka w nas i przemienia nas w swoich rozmówców. A dzieje się to dzięki Duchowi, który prowadzi nas do całej prawdy (cf. J 16,13). Owa nieporównywalna “godność chrześcijanina”, o której tak wiele mówił Grzegorz Wielki, polega na posiadaniu tajemnicy Boga, a wówczas już tutaj na ziemi, posiadaniu “obywatelstwa” w niebie (cf. Flp 3,20), to znaczy we wnętrzu Przenajświętszej Trójcy.